

Juha Mäki

Koko perheen orkesteri Mölyapinat

Musiikkia keikoille ja koteihin

Metropolia Ammattikorkeakoulu

Musiikin tutkinto

Musiikkipedagogi (AMK)

Opinnäytetyö

23.05.2018

Tekijä(t) Otsikko	Juha Mäki Koko perheen orkesteri Mölyapinat.
Sivumäärä	Musiikkia keikoille ja koteihin 28+1 liitesivu + 7 Spotify- musiikinäytettä + 3 Youtube- videonäytettä
Aika	23.5.2018
Tutkinto	Musiikkipedagogi (AMK)
Tutkinto-ohjelma	Musiikin tutkinto
Suuntautumisvaihtoehto	Varhaisiän musiikkikasvatus ja taiteen soveltava käyttö
Ohjaaja(t)	Annu Tuovila, MuT Sanna Vuolteenaho, MuM
<p>Opinnäytetyön tavoite on esitellä säveltämäni ja sanoittamaani lastenmusiikkia, jonka olen tehnyt lähinnä Mölyapinat yhtyeeni käyttöön. Opinnäytetyön raportissa käyn läpi sävellykseni ja kerron niihin vaikuttaneita lähtökohtia. Suurimmasta osasta kappaleita löytyy näyte joko Youtube- tai Spotify-palveluista tai nuottiesimerkkinä. Olen esittänyt kappaleita keikoilla ja osaa niistä olen käyttänyt myös muskareissa.</p> <p>Kerron opinnäytetyössäni myös Mölyapinat-orkesterista, joka on kehittämäni lastenorkesteri. Mölyapinat soittavat menevää uutta koko perheen musiikkia, joka pistää peput heilumaan. Bändissä apinoivat MÖYKKÄ-MAKE (laulu, kitara, järjestys), MÖKÄ (rummut, voimailu) MUKA (basso, nukkuminen) Keikoilla etsitään myös banaania ja jumpataan Mökän mallin mukaan. Joskus Muka-apina nukahtaa kesken keikan ja silloin lapset saavat auttaa hänet hereille.</p> <p>Opinnäytetyön aluksi käsittelen lapsen kehitystä ja pohdin lapsiyleisön aktivoimista keikka-tilanteessa. Työn päätän kertomalla näkökohtia lapsiyleisölle esiintymisestä. Liikkuminen, leikittäminen ja draaman käyttö liittyvät oleellisesti Mölyapinoiden lastenkonserttiin.</p>	
Avainsanat	Lastenmusiikki, varhaisiän musiikkikasvatus, säveltäminen, Mölyapinat

Author(s) Title	Juha Mäki <i>Mölypinat</i> Orchestra – Children’s Music for the Whole Family and for Gigs
Number of Pages Date	28 pages + 1appendices 23.5.2018
Degree	Bachelor of Music
Degree Programme	Music
Specialisation option	Early Childhood Music Education and Community Music
Instructor(s)	Annu Tuovila, DMus Sanna Vuolteenaho, MMus
<p>The purpose of this thesis is to present the music and lyrics of children's music, which I have written mainly for my <i>Mölypinat</i> orchestra’s use. I am presenting the songs and explain what factors have affected making them. I also discuss what is important when you compose children’s music. There are examples of songs either on Youtube or Spotify, or there are notes or lyrics. I have also used these songs in music play school.</p> <p>I introduce my <i>Mölypinat</i> children’s orchestra. The orchestra has three members who are fictional characters: MÖYKKÄ-MAKE (vocals, guitar, policing), MÖKÄ (drums, physical exercises), MUKA (bass, sleeping). The band released their debut album in 2014 and it has performed in kindergartens, trade shows and different events.</p> <p>In the beginning of the thesis I describe the development of the child and reflect on involving the children during the gig. I also consider what I think is important to know when performing to children. I make use of drama in gigs for example. Movement, play and dram are essentially related to a <i>Mölypinat</i> children's concert or gig.</p>	
Keywords	Children’s music, early childhood music education, <i>Mölypinat</i> -band,

Sisällys

1	Johdanto	1
2	Lähtökohtani lastenmusiikin tekemiseen ja esittämiseen	2
2.1	Lapsen kehitys ja musiikin hyödyt	4
2.2	Liikunnan ja kehorytmien hyödyntäminen keikoilla	6
2.3	Tarinallisuus ja draaman käyttö lastenkonsertissa	8
3	Mölyapinat	8
3.1	Koko perheen orkesteri	8
3.2	Yleistä Mölyapina-keikoista	12
4	Sävellyksiäni Mölyapinoille	14
4.1	Banaanimoikka	15
4.2	Kolme pientä apinaa	16
4.3	Onko puuro jo valmista?	16
4.4	Mölynpölyimuri	17
4.5	Lähdin leikkipuistoon	17
4.6	Merirosvot	18
4.7	Oli gorilla rumpalina	19
4.8	Jannu kokkaa pannukakkua	20
4.9	Pipi	23
4.10	Mölyapinoiden tuutulaulu	23
5	Esiintymisessä huomioon otettavia asioita	24
6	Pohdinta	27
	Lähteet	29

1 Johdanto

Opinnäytetyössäni esittelen säveltämäni ja sanoittamaani lastenmusiikkia, joista suurimman osan olen tehnyt oman lastenorkesteri Mölyapinoiden käyttöön ja esiintymisiin. Kerron omista lähtökohdistani lastenmusiikin tekoon ja selitän mahdollisia taustalla vaikuttavia tekijöitä. Työssäni analysoin myös Mölyapinat-orkesterin esiintymistä ja siihen liittyviä tekijöitä. Tutkin ja mietin omaa esiintymistäni ja kappaleiden toimivuutta lapsiyleisölle. Kiinnostuin perehtymään lastenkeikan rakentamisesta tarkemmin, koska olen niitä jo aika paljon tehnyt Mölyapinoiden kanssa. Myös koulun projekteissa ja pajoissa olemme toteuttaneet konsertteja eri ikäisille lapsille. Alun perin minulla oli ajatus tehdä Mölyapinoista irrallaan oleva konserttikokonaisuus ja kirjoittaa siitä opinnäytetyö. Ohjaavan opettajan vinkistä, päätin kuitenkin keskittyä jo sävellettyyn materiaaliin ja Mölyapinat bändiin. Tämä oli hyvä oivallus, sillä näissä lauluissa tiivistyy hyvin minun näkemykseni ja tapani tehdä lastenmusiikkia.

Olen tehnyt lastenmusiikkia pitkään. Ensimmäiset lastenlaulut tein noin 17 vuotta sitten. Haluan työssäni avata sävellysprosessia ja siihen vaikuttavia tekijöitä. Pohdin millaisia huomioita, olen lauluista tehnyt ja mitkä asiat ovat vaikuttaneet sävellyksiin ja sanoitukseen. Tavoitteeni on myös tuoda työni kautta omaa ja uutta lastenmusiikkia esimerkiksi päiväkotien käyttöön.

Osallistavassa lastenkonsertissa on monta asiaa mitä pitää ottaa huomioon. Yksi kysymys on, istuvatko lapset vai voivatko he tulla eteen seisomaan ja liikkumaan. Pohdin myös draaman käyttöä ja osallistamisen lisäämistä esiintymisissä.

Esittelen työssäni ensin taustalla vaikuttavia tekijöitä ja lapsen kehitystä kappaleessa kaksi. Kappaleessa kolme esittelen Mölyapinat bändin. Kerron bändistä ja sen tekemistä keikoista ja tuon esille bändin taustalla vaikuttavia ajatuksia. Seuraavaksi esitellään tekemäni musiikki kappaleessa neljä. Kerron jokaisen laulun luonteesta ja niiden syntymisestä ja niihin liittyvistä ajatuksista. Kappaleessa viisi pohdin ja tuon esiin esiintymisessä huomioon otettavia asioita. Kappaleessa kuusi pohdin ja mietin omia tulevaisuuden näkymiä lastenmusiikin suhteen. Lisäksi kokoan yhteen ajatuksiani lastenmusiikista ja sen tekemisestä.

2 Lähtökohtani lastenmusiikin tekemiseen ja esittämiseen

Koen, että lastenlauluissa olen saanut toteuttaa varsinkin sanoituksen puolesta hullumpia ideoita kuin aikuisten musiikissa. Ensimmäiset lauluni olivatkin aika absurdeja tarinoita. Myös sanoilla leikkittely kiehtoivat minua ja tuntuivat sopivan lastenlaulumaailmaan. Ensimmäisiä ”kunnon” lastenlauluja oli vuonna 2001 tekemäni Hirmu hieno konkeli-kappale, jonka sitten otin myöhemmin mukaan myös Mölyapinoiden levyille.

<https://open.spotify.com/track/2IMqjgQycRNWP6jy-Wlxx8B?si=QgT0OMdFReeBfsUv1jWUDw>

Sosionomiksi valmistumisen jälkeen menin töihin päiväkotiin vuonna 2002. Siellä lastenlaulut tulivat päivittäiseen käyttöön ja tutustuin minulle uusiin lauluihin, loruihin ja lauleikkeihin. Tein vuosittain myös omia lastenlauluja, joilla osallistuin Salon uusien lastenlaulujen sävellys- ja sanoituskilpailuun. Siellä lauluni pääsivät aina välillä finaaliin eli noin 10 parhaan joukkoon. Päiväkodissa törmäsin myös Soili Perkiön ja Hannele Huovin tekemiin lauluihin. Esimerkiksi esiopetuksen materiaaliksi tehdyssä Salaisen maan lauluissa. (1998) Niistä lauluista on jäänyt itsellä käyttöön ainakin laulut; Uusi ystävä ja Kuningas jumppaa.

Kun sain isomman roolin päiväkotiryhmän musiikkikasvatuksesta, niin perehdyin Musiikki varhaiskasvatuksessa-kirjaan. (1993). Silloin aloin ensimmäistä kertaa pohtia musiikkihetkiä ja siellä laulettavia lauluja ja tekemistä tarkemmin. Musiikki varhaiskasvatuksessa kirjasta löysin esimerkiksi tiedon, että lasten laulamissa lauluissa kannattaa suosia D-duuria. Kaikissa omissa lauluissani en ole tätä ajatellut, vaan biisien sävellajit ovat menneen paremmin omalle lauluäänelleni sopivassa sävellajissa.

Jossain vaiheessa jätin päiväkotityön ja keskityin vain muusikon töihin ja keikkailuun. Oman lapsen syntymän jälkeen pääsin itse kokemaan muskarimaailman vanhemman roolista käsin. Tällöin sain myös idean, että itsekin voisin tuota työtä kokeilla ja hain opiskelemaan alaa. Opintojen myötä olen tehnyt lastenlauluja vieläkin enemmän.

Lastenmusiikkia voi olla monenlaista. Oma lähtökohtani lauluille on ollut yleensä joku ”sanoituksellinen koukku” tai lapsen mielikuvitusta ruokkiva ajatus, josta tarina koostuu ja alkaa muotoutua. Voin tehdä melodian ensin tai sitten lähdän jostain musiikillisesta

asiasta joka inspiroi minua sillä hetkellä. Niitä voi olla esimerkiksi samba-rytmi tai penta-toninen asteikko. Aikaisemmat lastenlauluni ovat syntyneet sen enempää opetuskäyttöä miettimättä. Varhaisiän musiikkikasvatuskoulutuksen myötä olen alkanut tehdä lauluja myös muskariopetusta ja musiikin opettamista ajatellen. Olen pyrkinyt tekemään sellaisia lauluja, joita voin hyödyntää sekä keikoilla että muskareissa. Tällaisin lauluja ovat tehneet esimerkiksi Soili Perkiö ja Hannele Huovi, Esa Lamponen, Lastenmusiikkiorkes-teri Ammuu! ja Riitta Korpela.

Perkiö kertoo Savon Sanomien haastattelussa (2017), että ”pienten lasten lauluissa on paljon toistoa, perinteistä loruttelua ja rallattelua. Siitä lapset nauttivat, mikä onkin tärkeää. Lyriikoissa pitää olla mielikuvitusta, että lasten maailmassa on kaikki mahdollista. Hyvässä tekstissä on myös pohja, josta lapsi voi jatkaa omaa leikkiään.” (Savon sanomat, 2017.)

Jussi Salli pohtii opinnäytetyössään (2013) sävellysprosessia. Hänen mukaansa valmiissa sävellyksessä kuuluu yleensä alkuperäinen idea, mutta matkan varrella mukaan tulee muutakin. Inspiraation hetkellä maailmassa ei tunnu olevan muuta kuin mielikuvissa soiva musiikinpätkä. Salli pohtii kappaleen valmistuessa, että kappale tuntuu kuin sanovan hänelle ”kunnioita luomustasi, äläkä kajoa minuun enää.” Joskus tämä olotila on väliaikainen, ja tunnelman niin sallieissa hän palaa kappaleen työvaiheisiin, tai referoi vanhaa kappaletta uudessa kappaleessa. Joskus vuosikausia sitten keksimä ja huonona pitämä melodia voi herätä henkiin uuden oivalluksen yhteydessä. Myös Heta Niemi (2011) kertoo sävellysprosessista opinnäytetyössään. Hän sanoo laulun joskus syntyneen hetkessä, mutta usein hän joutuu palaamaan ja pohtimaan samaa tekstiä pianon ääreen. Aina hän ei ole tyytyväinen lopputulokseen, mutta jos hän on saanut aikaan jotain mistä itse pitää, tekee hänen mieli soittaa laulua yhä uudelleen. Lisäksi hän saattaa äänittää sävellyksestä keskeneräisiä melodioita ja sointukulkuja. (Niemi 2011, 5; Salli 2013, 18.)

Itsellä on samantapaisia ajatuksia Sallin ja Niemen kanssa. Joskus vanhoista ideoista voi ammentaa uusiin kappaleisiin. Omasta mielikuvasta kiinni pitäminen on tärkeää, mutta joskus vain kokeilemalla ja hulluttelemalla voi löytää uusia yllättäviä polkuja. Jos sävellystä rupeaa muuttamaan monta kertaa, tulee välillä vaikeus päättää mikä melodia olisi paras. Näin minulle kävi esimerkiksi Merirosvot-biisiä tehdessä. Kappale voi toisinaan syntyä myös helpostikin mutta useimmiten se on pidempi prosessi

Perkiö ja Huovi puhuvat Vauvan vaaka -laulukirjassa (2009), että laulun voi ottaa avuksi arjen kiperiin tilanteisiin ja että hoitotilanteissa kannattaa lallatella omia jollotuksia tai sen hetken mielilauluja. Moni tekemäni laulunpätkä on saanut alkunsa myös minulla arjen tilanteista. Esimerkiksi Onko puuro jo valmista? -kappale. (Vauvan vaaka, 2009.)

Teen biiseistä usein demo-versiot Applen Garageband ohjelmalla. Kun kappaleiden osia voi vaihtaa ja kopioida äänitysohjelmalla, mahdollistaa tämä monia kokeiluja kappaleen rakenteeseen ja sävellykseen liittyen. Teen esimerkiksi piano- ja bassoraidat demoilla usein midinä, jolloin sävellajin muutokset ja sointujen vaihtaminen ovat nopeaa. Voi myös kokeilla miltä kuulostaa soinnun laajennus tietyssä kohdassa. Myös erilaisten komppivaihtoehtojen kokeileminen on hauskaa ja nopeaa äänitysohjelmalla. Yleensä soitan demoille sähkö- tai akustisen kitaran mukaan koneella tehdyn musiikin lisäksi.

2.1 Lapsen kehitys ja musiikin hyödyt

Lapsille esiintymisessä pitää muistaa lasten ikä ja jaksaminen. Usein lastenlauluihin liitetään jokin leikki tai tekeminen, että jaksaminen ja keskittyminen säilyvät. Leikit saattavat liittyä myös esimerkiksi musiikkiliikuntaan ja rytmiin.

Kolmevuotias hyppii molemmilla jaloilla ja ajaa kolmipyöräistä pyörää. Hän osaa myös jäljitellä motorisia taitoja toisten mallista. Myös pukeminen ja napitus sujuvat. Nelivuotias osaa hyppiä yhdellä jalalla ja kävellä portaat vuoroaskelin. 5-vuotias pystyy kävelemään kapeaa viivaa pitkin ja osaa hyppiä kummallakin jalalla erikseen. Tasapaino riittää kiipeilemiseen ja kaikki motorisen kehityksen perusvalmiudet ovat olemassa. (Ojanen, Ritmala, Siven, Vihunen, Vilen 2013, 130.)

Taitojen kehittyminen on yksilöllistä ja toiset lapset oppivat taidot aikaisemmin ja toiset myöhemmin. Siksi on tärkeää, että esimerkiksi lastenkeikalla antaa tarpeeksi haastavia tehtäviä, mutta myös helpompia perusliikkeitä. Tällöin kaikki lapset saavat oman tasoisia haasteita ja pääsevät osallistumaan. Yleensä perusliikkeet kuten hyppiminen, keinuminen, pyöriminen ja paikallaan juoksu toimivat hyvin keikkatilanteessa. Juntunen, Perkiö ja Simola-Isaksson sanovatkin kirjassaan Musiikkia liikkuen (2010), että musiikin ja tilassa liikkuvan lapsen yhteyden rakentamisessa lähtökohtana ovat lapselle tutut tavat liikkua kuten kävely, juoksu, tasahyppy, matala hyppyaskel, varshyppy ja laukka-askel. (Musiikkia liikkuen, 2010, 44).

Perkiö ja Huovi puhuvat Karvakorvan laulupurkkilaulukirjan alustuksessa, että lapsi kehittyy ja hänen aivonsa muovautuvat monipuolisesti kun hän liikkuu ja tanssii laulun mukana, tömistää ja taputtaa rytmejä. He jatkavat, että laulamalla oppii kuuntelemaan ja muisti harjaantuu. Lisäksi puheen sekä luku- ja kirjoitustaidon valmiudet kehittyvät. Perkiö kertoo myös Ylen haastattelussa vuonna 2018, että musiikkikasvatuksesta on hyötyä keskittymisessä ja fokuoimisessa. Perkiö kertoo, että on olemassa opettajia, jotka pysyvät sanomaan, ketkä lapsista ovat käyneet musiikkileikkikoulussa. Se näkyy keskittymis- ja kuuntelukyvyyssä. (Perkiö, Huovi 2010, 6 ; Yle, Perkiö, 2018)

Musiikki edistää lapsen kokonaisvaltaista kehitystä, rikastuttaa persoonallisuuden kaikkia osa-alueita ja sen avulla voi ilmaista ja purkaa tunteitaan. Lisäksi laulaminen ja loruttaminen edistävät kielellistä kehitystä. Musiikki ja musiikkiliikunta kehittävät myös mielikuvitusta sekä hieno- ja karkeamotorisia taitoja. (Ojanen 2013, 245-247.)

Ojasen ym. mukaan musiikkikasvatukseen kuuluu muun muassa, laulaminen, kuunteleminen, soittaminen, rytmikka, musiikkiliikunta sekä musiikin yhdistämistä kuvalliseen ilmaisuun, draamaan, satuihin ja liikuntaan. Lastenkonsertissa voi esiintyä myös näitä kaikkia elementtejä. (Ojanen ym. 2013, 245-247.)

Lapset liikkuvat usein nopeasti, mutta heidän äänenkäyttönsä ei riitä nopeatempoiseen laulamiseen. Lasten kanssa lauletaessa tempo pitäisi mukauttaa ryhmän taitojen mukaan. Lasten olisi parempi laulaa lauluja tunnistettavasti ja selkeästi kuin että he tavoittelevat laulua ja melodiaa sieltä täältä. Hitaampi laulun esitystempokaan ei haittaa. (Krokkfors, 2017,159.)

Opetushallituksen taiteen perusopetuksen yleisen oppimäärän opetussuunnitelman perusteissa (2017) kerrotaan varhaisiän musiikkikasvatuksen tavoitteista. Tarkoitus on kehittää lapsien luovuutta sekä parantaa musiikillisia valmiuksien sekä kehittää itsetuntoa. Positiiviset musiikilliset kokemukset antavat pohjan hyvään suhteeseen musiikkiin ja musiikkiopinnoille. Toiminta joka on leikinomaista, edistää ryhmätyötaitoja ja antaa valmiuksia oppimiseen. Kun toiminnassa otetaan huomioon oppimisen moniaistisuus ja kaikkien taiteen alat, kokemukset ja elämykset vahvistuvat. (Taiteen perusopetuksen opetussuunnitelman, 2017, 41.)

Konsertit voivat ovat tärkeitä musiikillisen innostuksen herättäjiä lapsille. Konserttikeskuksen¹ esittelytekstissä todetaan, että he haluavat konserteilla ja työpajoilla tutustuttaa lapsia ja nuoria eri musiikkityyleihin. Lisäksi lapset saavat taiteellisia elämyksiä. Koulu- ja päiväkotikonserteissa sekä työpajoissa muusikoiden ja lapsien ja nuorten välillä tapahtuu kohtaamisia, jotka innostavat myös jatkossa musiikin pariin. (Konserttikeskus, 2018.)

Konserttikeskus kertoo sivuillaan, että heidän toiminnan tarkoituksena on tuoda mahdollisimman monen lapsen ja nuoren kuultavaksi korkeatasoista ja elävää musiikkia. Ne täydentävät samalla myös musiikinopetusta kouluissa. Musiikin ilon jakaminen ja elämyksien tarjoaminen keskelle päiväkotien ja koulujen päivää on myös heidän tavoitteena. Ohjelmistossa on erilaisia konserttiohjelmia, jotka on muokattu soveltuviksi kohdeyleisöille. (Konserttikeskus, 2018.)

Voin jakaa Konserttikeskuksen ajatuksen tuoda musiikin iloa ja inspiroivia hetkiä kouluihin ja päiväkoteihin. Siihen pyrin myös omissa lastenkonserteissa. Mölyapinat- orkesterini on kerran hakenut Konserttikeskuksen listoille, mutta silloin emme päässet mukaan. Tulevaisuudessa aiomme hakea uudestaan.

2.2 Liikunnan ja kehorytmien hyödyntäminen keikoilla

Erilaiset kehosoittimet ja kehorytmit ovat osa eri kulttuurien musisointia ja tanssia. Kynnys yhteismusisointiin on matala ja yhteiseen sykkeeseen ja tunnelmaan pääsee mukaan yleensä heti. On sekä soittaja että tanssija yhtä aikaa, kun rytmittää omaa liikettään taputuksilla ja tömistyksillä. Taputtaminen on luonnollista ja sitä ei edes koeta musisoinniksi. Muita rytmityksiä voivat olla tömistys, napsutus ja taputukset reisiin tai rintaan. (Juntunen, Perkiö, Simola-Isaksson 2010,15.)

Seppänen ja Lindeberg-Piironen kertovat Musiikki varhaiskasvatuksessa käsikirjassa kehosoittimista ja kehollisuudesta. He sanovat, että keho on monipuolinen soitin ja siitä lähtee paljon erilaisia ääniä. Keholla voi tehdä esimerkiksi napsutuksia, suhistuksia, läpsytyksiä ja silityksiä. Suulla tehtäviä ääniä voivat olla maiskuttelut, kielen naksutukset,

---

¹ Konserttikeskus ry on perustettu 1963 ja se on isoin koulu- ja päiväkotikonserttien järjestäjä Suomessa. Se toteuttaa 1200-1700 konserttia ja musiikkityöpajaa vuosittain. Konsertteja järjestetään paikallisten yhteistyössä järjestäjien kanssa eri puolella Suomea. Konserttikeskuksen toimintaa tukevat Musiikin edistämissätiö (MES) ja opetus- ja kulttuuriministeriö.

puhaltelut, päristykset, sihistelyt ja suhistelut. Monenlaisilla äänenväreillä voi tehdä säestyksen tai tehostuksen tarinoihin ja lauluihin. Kehosoitinrytmeillä voi myös valmistaa lapsia soittamiseen. Äänellä tehtävät harjoitukset auttavat lasta kielellisessä ja suun motorikan kehityksessä. (Seppänen, Lindeberg-Piironen, 2017, 218.)

Taputus on yleensä helpoin tapa saada konserttiyleisö osallistumaan mukaan. Olivat he sitten aikuisia tai lapsia. Yleensä perussykkeeseen tapahtuva taputus on meillä tietyssä kohtaa kappaletta laulun tueksi. On myös lauluja, joissa taputus liittyy leikkiin. Muutkin kehorytmit ovat toimivia keikoilla. Jos sanat vielä tukevat liikettä, ovat liikkeet nopeammin omaksuttavissa. Esimerkkinä tästä on perinteikäs ”pää, olkapää, peppu, polvet, varpaat”- traditionaalinen laululeikki. Sormilla tehtävät laululeikit toimivat, jos yleisö ei ole liian kaukana. Pomppiminen on mielestäni yksi parhaista liikkeistä keikalla, jos lapset pystyvät tulemaan pois penkeistä. Pomppiminen on suurimmalle osalle lapsista mieluista ja ominaista.

Lapsi ajattelee koko ruumiillaan, jaloillaan ja käsillään. Lapsi tutustuu ympäröivään maailmaa liikkeen avulla. Myös musiikkiin reagoiminen liikkeellä on luontaista lapselle. On keskeistä löytää ja toteuttaa perussyke musiikissa ja liikkeissä. Lapsi oppii kokeilun ja matkimisen kautta ja tätä toimintaa ohjaa uteliaisuus ja ilo. Elämysten ja ilmaisuuden kautta lapsen identiteetti muotoutuu ja vahvistuu. Liikkeen ja musiikin kautta lapsi voi työstää monenlaisia tunteita. Leikit, laulut ja satujen luomat mielikuvat ovat tärkeitä lapsen tunnealueen kehittämisessä. Leikkien avulla lapsi opettelee myös kestämiään epäonnistumisia. Musiikin ja liikkeen yhdistävissä harjoituksissa tulee olla tempoltaan lapsen liikkeisiin sopivaa, niin että lapselle voi tulla ”minä osaan”-kokemus.

(Juntunen, 2010, 44.)

Pyrin lasten keikoilla siihen, että lapset pääsivät lähelle pomppimaan. Joskus konserttiyleisö vain istuu, niin silloin liikkeitä ja leikkejä pitää jalostaa istuen tehtäviksi. Sylissä istuvien lasten tai vauvojen vanhempia tai voi opastaa esimerkiksi köröttelyyn, pomputeluun tai keinutteluun.

2.3 Tarinallisuus ja draaman käyttö lastenkonsertissa

Usein lastenkonsertit ovat jollain tapaa juonellisia. Itse olen viime aikoina käyttänyt sitä entistä enemmän ja huomannut sen tuovan keikkaan rakenteen, jonka muistaakin paremmin. Nukke, käsinukkea tai pehmoeläin-hahmoa käytetään usein varhaisiän musiikkikasvatuksessa. Hahmo toimii kiinnostuksen herättäjänä, johdattaa lapset aiheeseen ja toimii kontaktin välineenä. Objektin avulla päästään nopeasti leikin ja mielikuvituksen maailmaan. Nuken tai muun objektin ympärille rakennettu tarina tuo esimerkiksi muskarituntiin tai keikalle myös sisältöä ja juonta. Hahmon tavoin myös muu rekvisiitta, esimerkiksi lauluun tai leikkiin viittaava esine, voi toimia johdatuksena yhteiseen aiheeseen ja musisointiin. Muita konsertin elävöittämiskeinoja voi olla esimerkiksi hallaharso ja höyhenet tai mikä tahansa muu esine.

Itse olen käyttänyt keikoilla eläinhahmo-käsinukkeja ja myös yksi ihminen on välillä pukeutunut banaani-asuun. Jouluna teimme juonellisia keikkoja, johon käsikirjoitimme vuorosanoja enemmän. Apinoilta oli puurokauha kateissa ja sitä etsittiin eri paikoista. Laulujen aiheet tai sisältö antoivat etsittävän paikan. Juonen rakentaminen keikkaan toi selkeän kaaren ja eri laulut eivät tuntuneet niin irralliselta. Jonkun asian etsiminen on yleinen ja toimiva lastenkonsertin runko. Esimerkiksi aarteen etsiminen yleensä inspiroi lapsia.

3 Mölyapinat

3.1 Koko perheen orkesteri

Idea lastenbändistä oli kytenyt minulla jo pidemmän aikaa, koska olin tehnyt lapsille sopivia lauluja tasaiseen tahtiin. Idea ”Juha Mäen parhaat lastenlaulut” – levystä kuulosti tökeröltä ja halusin jonkun lasten mielenkiintoa herättävät nimen ja formaatin. Viimein päähäni pälkähti nimi Mölyapinat. Sen jälkeen homma lähti rullaamaan mukavasti ja saimme mahdollisuuden levyttää biisini Ari ”Kankku” Kankaanpään studiolla Akun tehtaalla Ylöjärvellä vuonna 2014. Levyn kappaleet olen säveltänyt ja sanoittanut yhtä lukuun ottamatta itse. Ari Kankaanpää ja muut bändin jäsenet toimivat myös sovitustyössä.

Tyyllillisesti ja musiikillisesti bändimme asettuu Fröbelin Palikat-tyyppiseen rock-vaikutteiseen lastenmusiikki-perinteeseen. Myös leikkilaulut ovat meillä vahvasti läsnä. Kengurumeininki-bändistä löytyy myös samankaltaisuutta rock-henkisyydessä ja myös siinä on eläinhahmo. Lisäksi Kengurumeininki bändi tekee paljon päiväkotikeikkoja duona kuten mekin.

Olemme esiintyneet muun muassa päiväkodeissa, messuilla, laivoilla ja erilaisissa tapahtumissa. Levymme tuottaja Ari ”Kankku” Kankaanpää painotti meille, että kannattaa mainostaa bändiä termillä ” koko perheen orkesteri”. Tarkoitus on, että koko perhe voi kuunnella meidän musiikkia, eikä musiikki ole rajattu vain lapsille, vaikka lastenmusiikkia onkin.

Bändin peruskokoonpanossa on kolme apinaa ja soittimet ovat kitara, basso ja rummut. Kaikki myös laulavat. Meillä on apinanaamarit, joista naamat on leikattu pois. Ja jokaisella on eri värinen paita, paidan väriset aurinkolasit, yleensä shortsit ja häntä. Aurinkolasit auttavat naamioutumaan roolin taakse, mutta esiinnyimme välillä myös ilman laseja, jos tuntuu että haluamme silmillä ottaa kontaktia lapsiin. Jos vaikka joku tuntuu meitä vähän pelkäävän. Nelivuotisen historian aikana yllättävän vähän meitä on pelätty. Ehkä juuri oikeat naamat tuovat meidät inhimillisen näköisiksi.

Kuva 1 (Katja Tamminen)

Vaikka Mölyapinoiden nimi viittaa metelöintiin, olen keikoilla ottanut huomioon kaiken ikäiset kuulijat. Musiikin voimakkuus ei ole lujaa ja pienten lasten arkuus huomioidaan lempeästi. Hahmot on profiloitu jokainen hieman eri tavalla. Itse olen Make Mölyapina, laulan ja soitan kitaraa. Olen myös bändin ”järjen ääni”. Muka Mölyapina soittaa bassoa, hän ei puhu ollenkaan ja on helposti innostuva ja vähän höpsö. Hän nukahtaa aina keikoilla ja herätys toimii banaanilla. Mökä Mölyapina on rumpali, joka innostuu metelöimään eniten. Hän on myös vahva ja liikunnallinen. Hän opettaa lapsille ”mölyasennon” ja pitää jumppakoulua. Mölyasento on meidän itse keksimä apina-asento. Levyn kansikuvassa olemme tässä asennossa. (Kuva 1)

Olen pyrkinyt yhdessä muiden soittajien kanssa miettimään apinoiden rooleja selkeämiksi. Roolit auttavat esiintymisen suunnittelussa ja draaman kaaren kehittäessä. Kun jokainen toimii omasta roolistaan käsin, dialogi syntyy luontevasti. Bändi ja ajatus Mölyapinoista on jalostunut matkan varrella. Sen ympärille on rakentunut oma mölymaailma. Apinat asuvat Mölymetsässä, käyvät mölykoulua ja asioivat mölymarketissa. Pohdin pitkään, muokkaanko apinan ääntä jotenkin vai käytäkö omaa ääntä. Laulut olen

laulanut levyllä tavallisella lauluäänellä, niin siksi en ruvennut ääntä muuttamaan keikoil-lakaan. Oma hahmoni on myös järjestyksen pitäjä, jolloin tavallinen ääneni sopii siihen hyvin. Äänenpainoja ja eläväisyyttä olemme kuitenkin pyrkinyt käyttämään.

Olemme pyrkineet hyödyntämään eleitä ja erilaisia tunnetiloja käsikirjoitetuissa ja va-paissa välitarinoissa kappaleiden välillä. Innostuneisuus on hyvä asia, mutta välillä pitää myös rauhoittua ja kertoa jotain esimerkiksi salaperäisesti. Jatkuva innostuneisuus on raskasta esiintyjälle ja myös yleisölle.

Biisit on sovitettu keikoilla hieman eri tavalla kuin levytyksissä. Rumpalilla on käytössä pieni rumpusetti ja hän soittaa seisaaltaan. Soittoteknisesti se luo haastetta rumpalille, mutta koemme että se sopii visuaalisesti hyvin apinoiden tyyliin. Minulla on välillä sähkökitara, mutta useimmiten akustinen kitara. Olen kokenut, että akustinen kitara keven-tää rokkibiisejä sopivasti ja ne sopivat tällöin paremmin myös pienille lapsille. Isommilla lavoilla käytän kuitenkin yleensä sähkökitaraa. Basisti soittaa sähköbassoa, mutta hän hallitsee myös kontrabasson. Keikat tehdään useimmiten sähköbassolla.

Kuva 2 (Katja Tamminen)

Usein tapahtumissa lapset kuulevat kappaleet ensimmäistä kertaa. Tällöin apuna mie-lenkiinnon herättämiseen on sanoja tukeva tekeminen. Ylipäätään apina-asut herättävät

mielenkiintoa ja auttavat esittämään lauluja myös ilman leikkiä. Tällöin voin tukea myös lasten spontaania liikkumista musiikin tahtiin.

Mölyapinoilla on omat Facebook-sivut, joilla on tällä hetkellä 532 tykkääjää. Tavallaan tykkääjät eivät ole musiikkimme suoranaisia kuluttajia, vaan ehkä heidän vanhempiaan ja muita kiinnostuneita. Sivuilla kerron keikoista ja julkaisen muita kuvia ja uutisia. Sivujen kautta saamme myös palautetta ja jonkin verran keikkatiedusteluja.

3.2 Yleistä Mölyapina-keikoista

Mölyapinoiden keikka kestää yleensä 30-45 minuuttia. Tämän ajan jaksavat lapset keskittyä. Mölyapinat esiintyvät erilaisissa kokoonpanoissa aina tarpeesta riippuen. Isoimmillaan kokoonpano on viisi aikuista ja kolme lasta. Soittimet ovat kitara, rummut, basso ja kaksi taustalaulajaa. Kaikki soittajat laulavat myös. Tällä hetkellä 12-vuotiaalla Eevitytöllä on välillä rooli apinoiden opettajana, joka tuo mölynpölyimurin. Mölynpölyimuri on vekotin, jolla imetään mölyt mahaan, jos meteli kasvaa liian suureksi. Aluksi meillä oli oikea pieni imuri keikoilla. Nyt homma on jalostunut niin, että teemme imurin käsillä. Toinen käsi suoraksi ristiin sivulle ja toinen käsi käden alta nenään. Tässä on tarkoitus lasten harjoitella kehon keskiviivan ylitystä.

Eevi myös laulaa muutamassa laulussa mukana ja hän on välillä esiintynyt elävänä banaanina Banaanin metsästys -kappaleessa. Biisi on alun perin Leijonan metsästys -biisi, joka meillä on muokattu banaanin metsästykseksi. Laulun lopussa kaupasta löytyy elävä banaani, jota lähdetään juoksemaan karkuun. Laulun lopuksi toteamme, että ”eihän se banaani niin pelottava ollutkaan” ja halaamme tätä elävää banaania. Useimmilla keikoilla elävä banaani on tavallinen banaani.

Minun ja rumpalin muutkin lapset ovat usein mukana keikoilla. Joskus he ovat lavalla jossain roolissa tai sitten yleisössä. Bändin taustalaulajina toimivat vaimoni Mari ja Eskon vaimo Erika. Taustalaulajien hahmot eivät ole apinoita. Halusimme heille kuitenkin jotkut roolit. Mari on Bansku-Ansku ja Erikan hahmo on Pippuri-Pirjo. Hahmot tulevat heidän isoista ja pörröisistä peruukeistaan. Marilla on keltainen ja Erikalla musta peruukki. On ollut kiva tutustuttaa lapset esiintymiseen luontevasti, kun koko perhe on mukana. Iän karttuessa roolit ovat kasvaneet halukkuuden mukaan. Viime keväänä 6-vuotias tyttöni lauloi jo yksin yhden kappaleen ja pukeutui myös mölyapinaksi eräässä laulussa.

Pyrimme liittämään jokaiseen lauluun jonkin leikin tai liikkeen. Apinat ovat liikunnallisia ja liikkumaan kannustaminen onkin yksi meidän bändin tausta-ajatuksista. Olemme tehneet jonkun verran yhteistyötä Keravalaisen lasten liikuntakeskus Pompitin kanssa. Olemme esiintyneet ja heidän tapahtumissaan ja he ovat käyttäneet musiikkiamme tunteilla. Jatkossa olen ajatellut myös yhdistää tällä hetkellä suosittuun parkouriin Mölyapinat jollain tapaa. Esimerkiksi Mölyapinat voisivat näyttää tai opetella parkour-temppuja musiikkivideolla. Oikeastaan parkour² muistuttaa hyvin paljon apinoiden liikkumista. Yhden tempun nimikin on monkey vault eli apinaylitys.

Olen itse hoitanut pääasiassa Mölyapinoiden keikkamyynnin ja muutamia keikkoja on tullut myös ohjelmatoimisto Magnum Liven kautta. Laskutus on tapahtunut oman firman tai sitten Palkkiopalvelu Oy:n kautta. Nykyisin keikkapalkkioiden laskutus ohjataan Palkkiopalvelu Oy:ssä ohjelmatoimisto Stagent oy:n kautta. Olen hyödyntänyt keikkamyynnissä omia kontaktejani ja lisäksi eri tahot ovat ottaneet yhteyttä Facebook-sivujen kautta. Hyvin mennyt keikka on yleensä paras käyntikortti bändille ja esimerkiksi samaan päiväkotiin on tilattu keikalle uudelleen.

---

² Parkour on liikuntalaji, joka on kehitetty Ranskassa 1980-luvulla. Siinä yritetään liikkua paikasta toiseen mahdollisimman nopeasti, sulavasti ja tehokkaasti. Parkourissa hyödynnetään ympäristön rakenteita ja esineitä siihen, että liike olisi mahdollisimman katkeamatonta ja nopeaa. Katso myös <https://fi.wikipedia.org/wiki/Parkour>.

Kuva 3 (Katja Tamminen)

4 Sävellyksiäni Mölyapinoille

Esittelemäni laulut ovat syntyneet eri aikoina. Laulujen keikkaversioihin pyrin yleensä keksimään jonkun leikin tai tekemisen. Niissä voin hyödyntää esimerkiksi kehon keski- viivan ylittämistä tai kehorytmejä. Konsertin tai keikan tulee olla myös viihdyttävä, eli mahdollinen pedagoginen ajatus pitää verhota leikkiin.

Kun tein kappaleita bändin ensimmäiselle levyille, en opiskellut vielä varhaisiän musiikkikasvatusta. Osa lauluista olikin jo vuosien takaa. Joihinkin vanhoihin lauluihin tein uudet apinoille sopivat sanat. Matkan varrella levytettyihin lauluihin on tullut elementtejä opiskelusta muskarin parissa, esimerkiksi erilaisia leikkejä ja rytmisiä taputuksia.

Sanoituksiin olen ympännyt myös hieman opetettavia asioita ja huomioita lasten elämästä. Vaikka varsinaista ”saarnaamista” pyrinkin välttämään, on apinahahmossa hyvä kertoa myös tärkeistä asioista. Esimerkiksi metelin vaaroista tai kypärän käytön tärkeydestä pyöräillessä laulun ja huumorin keinoin. Teksteissä banaanit esiintyvät osassa lauluissa ja myös ”mölyäminen” on teema, joka toistuu. Muuten sanoituksen käsittelevät

lapsen maailmaa kuten eläimiä, päiväkotia ja arjen asioita. Huumori on myös usein läsnä lastenlauluissa.

Kappaleiden nykyisissä sovituksissa olen pyrkinyt hyödyntämään esimerkiksi kitaratunneilla oppimiani komppeja ja soittotapoja. Olen miettinyt lauluihin myös sellaisen sovituksen, että voin esittää laulut yksin kitaran kanssa. Eli silloin keikka on vähän muskari-tunnin kaltainen. Olen käynyt paljon lastenkonserteissa oman lapseni kanssa. Sieltä olen saanut virikkeitä ja ideoita omaan esiintymiseen ja lauluihin.

Nämä seuraavat laulut toimivat myös otantana Mölyapinoiden keikasta tällä hetkellä. Teen koko ajan lisää kappaleita ja pyrin jalostamaan vanhoja paremmiksi. Esimerkiksi muuttamalla sovitusta ja keksimällä niihin lisää leikkejä ja elävöittämistä.

4.1 Banaanimoikka

Laulu toimii yleensä tervehdyksenä ja lämmittelylaululeikkinä keikkaan. Biisi soitetaan keikan alussa ja lopussa. Tätä laulua ei ole vielä levytetty, mutta olemme todenneet sen jo monilla keikoilla toimivaksi lauluksi. Laulun leikissä moikataan nostamalla käsi kaarelle kuin banaani. Leikkiin kuuluu myös vauvabanaani-moikka, joka tehdään sormella ja hiljennetään äänen ja musiikin voimakkuutta. Loikka-kohdassa hypätään ilmaan. Keikan loppuksi lauletaan laulussa alkuloikan tilalla loppuloikka.

Kuvio 1

Banaanimoikka

säv.san Juha Mäki

D
G
A7

5
D
G
A7
D

Banaa-ni moik - ka   ba-naa-ni moik - ka   ba-naa-ni moik - ka   ja   lop - pu loik - ka
 Ba-naa-ni moik - ka   ba-naa-ni moik - ka   nyt sa - no-taan   kai-kil - le moi

Kappale on kolmimuunteinen hidas rock shuffle. Kappaleessa oli alunperin myös B-osa, mutta olen jättänyt sen pois, koska biisi tuntui toimivan myös ilman sitä. Tähän lauluun sain idean, kun eräs poika kysyi miksei meillä ole alku- ja loppulaulua. Tavallaan meillä oli bändin levyltä Mölypinat tulevat- niminen laulu, mutta se oli enemmänkin bändin esittelylaulu. Tässä Banaanimoikka-biisissä lapset pääsevät heti osallistumaan keikkaan, minkä koen hyväksi asiaksi.

4.2 Kolme pientä apinaa

Tässä kappaleessa on traditionaalinen sävel ja laululeikki, johon käänsin sanat englannista suomeksi. Alkuperäisessä laulussa oli viisi apinaa ja sitä leikittiin sormilla. Mutta koska meitä on bändissä kolme, vähensin apinoiden lukumäärän kolmeen. Seuraavasta linkistä kuulet kappaleen:

<https://open.spotify.com/track/7bhN4lmhHKnJ5Z1EtScEy3>

Kolme pientä apinaa hyppi sängyllä

Yksi putosi ja löi päänsä

Äiti soitti lääkäriin ja lääkäri sanoi:

Apinat ei enää, sängyllä hyppiä voi!

Sormileikkiä on vaikea näyttää kitaraa soittaessa, niinpä leikkinä on ollut innokas hyppiminen. Hypin itsekin laulun aikana mikä on välillä haasteellista kitaran ja laulun kanssa. Minulla on keikoilla headset-mikrofoni laululle, joka mahdollistaa liikkumisen.

4.3 Onko puuro jo valmista?

Tähän biisiin inspiraatio tuli arkielämän puuronkeittotilanteesta. Sanoituksen koukku on toistuvassa ei-oo –fraasissa, joka toistuu eri säkeistöissä. Se on helppo oppia ja toistaa jo toisella kuuntelukertaa. Halusin kappaleeseen myös kitarasoolon. Levytyksessä on myös tähän tyyliin sopiva kontrabasso sormilla soitettuna.

Linkistä voit kuunnella kappaleen.

<https://open.spotify.com/track/6nVZLNlvdLu9IghtX3BPQm>

Kappale on kolmimuunteinen rock-kappale. Kappale on E-blues, jossa viimeinen kadenssi bVI -> V - I. Tällöin C-sointu (bVI) on laina E-mollibluesista, joka tulee 12 tahdin bluesrakenteen 10. tahdille neljännen asteen tilalle.

4.4 Mölynpölyimuri

Musiikillinen esikuva tähän kappaleeseen on amerikkalaisen Green Dayn edustamassa skatepunk-tyylissä. Tähän leikkiin olen ujuttanut mölynpölyimurin tekemisen keholla, jossa toinen käsi menee nenään ja toinen käden ali nenään. Tässä tulee kehon keskivii-van ylitystä sekä hahmottamisharjoitusta. Laulu menee D-duurissa ja tempo on aika nopea. Rummut levytetyssä versiossa on soitettu tyylinmukaisesti kiihkeästi ja lujaa. Keikoilla biisistä on tehty "kevennetympi" versio.

Linkistä voit kuunnella kappaleen.

<https://open.spotify.com/track/3PYNUN9VQskPQn8lolbykG>

Kappaleesta teimme myös musiikkivideon jonka voi katsoa Youtube-linkistä. Tämä oli ensimmäinen tekemämme video ja se on kerännyt eniten katselukertoja meidän videoista Youtube-palvelussa. Näyttökertoja kappaleella on 9380 (21.3.2018).

<https://www.youtube.com/watch?v=QZPYsE5D0qo>

4.5 Lähdin leikkipuistoon

Tämän biisin kantava idea oli tehdä yksinkertainen laulu, jossa lasten on tarkoitus tehdä erilaisia liikunnallisia liikkeitä kappaleen mukana. Kuten pomppiminen, keinuminen, pyöriminen ja juokseminen. Kappaleen sanoissa esiintyvät Jussi Jänis, Simo Simpanssi ja Kettu Koponen. Keikalla nämä hahmot ovat mukana käsinukkeina. Eläinhahmot tuovat aiheetta lähemmäs lasten maailmaa.

Linkistä voit kuunnella kappaleen.

<https://open.spotify.com/track/1dxP1Qay2WESHjdw4SF8Y3>

Kuvasimme laulusta myös musiikkivideon, jonka voit katso seuraavasta linkistä.

<https://www.youtube.com/watch?v=nYdB-WSRSUE>

Muuten tasajakaisen kappaleen toinen säkeistö menee kolmijakoisesti. Laulun tempo kasvaa myös lopussa. Tämä laulu on soitettu melkein jokaisella keikalla ja on toiminut mielestäni hyvin. Toiminnallisen leikkinsä ansiosta se on helposti lähestyttävä biisi, vaikkei sitä ennestään tuntisikaan.

Tätä kappaletta olen käyttänyt myös muskaritunneilla. Tällöin sanoihin on voinut lisätä myös muita liikkumisen muotoja, kuten vaikka hiipiminen, laukkaaminen ja tömistely. Myös lapsilta on tullut erilaisia ideoita, jotka olen sanallistanut, jos lapsi on näyttänyt jonkun liikkeen.

4.6 Merirosvot

Tätä kappaletta tehdessä kuuntelin merirosvo-aiheisia lauluja ja yritin ottaa niistä vaikutteita. Muun muassa Kapteeni koukkua, Pirates of Caribbean-elokuvan tunnusmusiikkia. Lisäksi hain Youtubesta ulkomaisia lastenlauluja. Käytin paljon aikaa kokeillessani erilaisia vaihtoehtoja. En halunnut laulusta liian pelottavaa. Laulun sanojen mukaan olen kehittänyt myös leikin, jossa laitetaan silmälappu silmälle, korvakoru korvalle ja puujalkakohdassa nostetaan toinen jalka koukkuun. Korvakoru-kohdassa olisi käsien tarkoitus mennä ristiin, jossa kehon keskiviiva ylittyy ja se aktivoi aivojen toimintaa. Olen käyttänyt kappaletta myös 3-4-vuotiaiden muskarissa. Silloin voi soittaa eri soittimia eri kohtiin. Esimerkiksi putkipenaali on puujalka, guiro on papukaija, triangeli on korvakoru. Tästä voit lukea kappaleen sanat ja leikkiohjeet.

1.Kun merirosvo aamulla

Herää päivään uuteen

Hän laittaa silmälapun silmälle (*laitetaan oikea kämmen vasemman silmän päälle*)

Kun merirosvo aamulla

herää päivää uuteen

hän laittaa korvakorun korvalle (*kosketetaan vasemmalle kädellä oikeaa korvaa*)

Mutta ei saa unohtaa
 mustaa huivia ja puujalkaa (*nostetaan toinen jalka koukkuun*)
 ei saa unohtaa
 olkapäältä papukaijaa (*taputetaan olkapäätä*)

2. Kun merirosvo illalla
 menee nukkumaan
 hän ottaa silmälapun silmältä (*otetaan kämmen pois silmältä suurieleisesti*)

Kun merirosvo illalla
 menee nukkumaan
 hän ottaa korvakorun korvalta (*ikään kuin heitetään korvakoru pois korvalta*)

Mutta ei saa unohtaa
 mustaa huivia ja puujalkaa
 ei saa unohtaa
 olkapäälle papukaijaa

Tätä laulua on esitetty keikoilla ja siitä on saatu hyvää palautetta. Laulua ei ole vielä levytetty, mutta olen tehnyt siitä demo-version. Eräs poika kuuli laulun kerran keikalla ja halusi sen jälkeen viedä sen keskisuomalaisessa esikoulussa levyraatiin. Annoin hänelle luvan soittaa kappaleen demoversiota. Siellä se oli pärjännyt hyvin heti Hevisauruksen ja Smurffien jälkeen.

4.7 Oli gorilla rumpalina

Tämä kappale sai alkunsa koulun sovitustunnilla, jossa tehtävänä oli sovittaa joku lastenlaulu. Sovitin Mörkö se lähti piiriin-kappaleen sambamaiseksi ja lisäsin siihen alku- ja välisoiton. Tein melkein samaan sointukiertoon uuden melodian ja sanat, jolloin syntyi tämä biisi. Laulun sanoihin valitsin eri eläimet, joilla jokaisella on oma rytmisen juttunsa. Yritin mieltä kullekin eläimelle sopivaa tyyliä soittaa rytmiä. Esimerkiksi gorilla rummuttaa rintaan, norsu tömistää ja kissa taputtaa. Tähän kappaleeseen lapset voivat keksiä itse lisää eläimiä ja rytmejä. Alta voit lukea kappaleen sanat:

4 Oli gorilla rumpalina
Ja se rummuttaa näin
Oli norsu, kissa, majava...*

4.8 Jannu kokkaa pannukakkua

Tästä laulusta oli ensin versio, jossa Panda oli päähenkilönä. Salon lastenlaulukaupungin sävellyskilpailussa oli juhlavuoden kunniaksi Suomi 100-teema. Niinpä muutin sanat lähemmäs suomalaista eläinkuntaa ja Suomi 100-vuotta teemaa. Voit tutustua Lauluk kaupungin toimintaan osoitteessa: <http://www.lastenlaulukaupunki.fi/>

Jannu kokkaa pannukakkua

säv.san.Juha Mäki

♩ = 100

1. Jan - nu kar - hu kuu - li sa - ta vuot - ta täyt - tää Suo - mi se kek - si hie - non ju - tun
 2. Pan - nukak - ku val - mis kynt - ti - löi - tä vie - lä tar - vis oli mar - ke tis - sa sa - ta

teen - pä juh - liin pan - nu ka - kun mum mon re - sep - til - lä lei - poi mon - ta pel - lil - lis - tä
 juu - ri riit - ti viik - ko ra - ha kynt - ti - löi - hin tul - ta juh - lii Suo - mi nei - to kul - ta

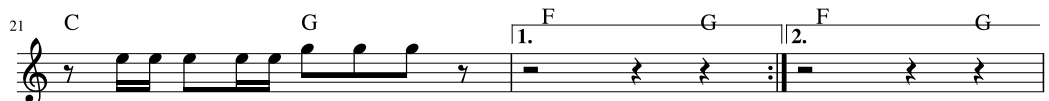
kaik - ki lap - set Suo - men saa - vat tul - la mais - ta - maan Jan - nu kok - kaa pan - nukak - ku - a
 kaik - ki lap - set Suo - men pu - hal - ta - maan tar - vi - taan

japääl - le mus - tik - kaa Jan - nu kok - kaa pan - nukak - ku - a ker ma vaah - to - a man - sik - kaa

Jan - nu kok - kaa pan - nukak - ku - a japääl - le mus - tik - kaa Jan - nu kok - kaa pan - nukak - ku - a

ker - ma vaah - to - a man - sik - kaa

Yy - kaa - koo - nee puuh pu - hal - lus Yy - kaa - koo - nee puuh pu - hal - lus ja

kai - ki - kynt - ti - lät on sam - nu - neet ja Suomensynt - tä - rit on al - ka - neet

32 Am F C G Am F
Jan - nukok-kaa pan - nukak-ku-a ja pääl-le mus-tik-kaa Jan - nukok-kaa pan - nukak-ku-a

35 C G Am F C G
kerma vaah-to-a man-sik-kaa Jan - nukok-kaa pan - nukak-ku-a ja pääl-le mus-tik-kaa

38 Am F C G F G C
Jan - nukok-kaa pan - nukak-ku-a kerma vaah-to-a man-sik-kaa

Jannu kokkaa pannukakkua -laulu voitti 1. palkinnon Salon lastenlaulukaupungin sävellyskilpailussa kesäkuussa 2017. Kappaleesta tehtiin versio Valtone-studiossa Timo Haanpään johdolla Salossa soi 23 -levylle. Sain käyttööni myös ilman laulua olevan version, jota voin hyödyntää keikoilla. Tällöin voin opettaa esimerkiksi laulun mukaan tehtäviä tanssiliikkeitä, kun musiikki tulee taustalta.

Tähän hain tarkoituksella rytmillisesti tanssiin yllyttävää komppia ja päädyinkin reggaeton-rytmiin. Cd:llä laulaa lauluhetkellä 6-vuotias tyttöni Sofia, jonka onnistuin saamaan laulamaan studiossa. Lapsen laulattamisessa onkin omat haasteensa. Esimerkiksi tuon ikäisen lapsen pitää osata sanat ulkona, koska hän ei vielä osaa lukea. Soitin laulun demoa paljon automatkoilla ja Sofia oppi biisin siitä. Lauloin kappaleen studiossa ensin itse ja sen jälkeen Sofia lauloi minun lauluni päälle. Olen tyytyväinen kappaleen tuotantoon ja sovitukseen, joka myötäilee alkuperäistä demoa. Levytyksessä hyödynnettiin demoltani joitain raitoja, jonka päälle soitettiin oikeat rummut, basso, kitarat ja laulut. Tätä laulua olen levittänyt jo esimerkiksi kahteen päiväkotiin. Toisessa siitä tehtiin esitys itsenäisyyspäivä-juhliin. Eli yksi tavoitteeni saada musiikki leviämään ja käyttöön on saavutettu.

4.9 Pipi

Tähän lauluun idea tuli pienille lapsille käytetystä pipi-termistä. Sitä toistetaan monessa kohtaa ja keikoilla kannustan lapsia toistamaan sen oikeassa kohtaa. Kappaleen sanoissa luetellaan erilaisia asioita mitä ei kannata tehdä, ettei tule pipiä. Vaikka sanoitus on hieman saarnaava, niin laulun humoristisuus kompensoi sitä. Tavallaan tätä kautta kappale edustaa vanhahtavaa opettavaista lastenlauluperinnettä. Lopun ”pieru-ääni” kohta tuo kappaleeseen viimeistään huumoriaspektin. Biisissä twist-komppi ja introon on lainattu surf-tyylisessä musiikissa yleistä riffiä.

Linkistä voit kuunnella kappaleen:

<https://open.spotify.com/track/31UXQ20ugAHPjwM1PWtk7N?si=3mjgDbnFR8qNCmoheUjPRw>

Biisistä kuvasimme myös musiikkivideon Youtube-palveluun.

<https://www.youtube.com/watch?v=hMKuL6ZfNul>

4.10 Mölyapinoiden tuutulaulu

Tämä on nimensä mukaisesti tuutulaulu. Laulun melodia syntyi aika kivuttomasti, mutta sanoja mietin pidempään. Biisistä on tykätty ja sitä on kuunneltu Mölyapinoiden kappa-leista eniten Spotify -palvelusta. Olen kuullut, että moni lapsi haluaa kuunnella kappaletta ennen nukkumaan menoa.

Linkistä voit kuunnella kappaleen:

<https://open.spotify.com/track/5dt9sngPIIY-MONVKG2NuAe?si=B1NjtH9wQ5asST2FOLcLyA>

Kappaletta on esitetty myös keikoilla jonkun verran. Biisin levytyksessä on kontrabasso, joka tuntui sopivan hyvin rauhalliseen tunnelmaan. Rummut soitettiin myös tyyliin sopi-vasti.

5 Esiintymisessä huomioon otettavia asioita

Päiväkodit ovat valmiita maksamaan esiintyjistä korvauksen, mutta oman kokemuksen mukaan hinta on pidettävä kohtuullisena. Meillä keikan laskutushinnat ovat vaihdelleet riippuen esimerkiksi kokoonpanon koosta ja tapahtuman luonteesta. Välillä esimerkiksi vanhempaintoimikunta on hoitanut maksun. Enemmän rahaa on voinut pyytää, jos esimerkiksi kaupunki on ollut maksajana ja tapahtuma on suunnattu laajemmalle yleisölle. Vaikka monen päiväkodin yhteinen keikka tai kaupungin järjestämä avoin tilaisuus.

Taustanauhan käyttö on osoittautunut välillä hankalaksi. Itse olen välillä päätenyt käyttämään taustanauhaa oman soittoni lisäksi. Tämä antaa minulle vapauksia luopua välillä kitaran soitosta ja keskittyä laulamisen lisäksi leikittämiseen ja apinana esiintymiseen. Soitan taustat tietokoneelta, jonka käynnistämiseen käyn painamassa space-näppäintä. Yritän ettei se vaikuttaisi omaan esiintymiseeni, vaikka välillä siitä tulee keskeytynyt olo. Olen huomannut, kun ei selittele turhia, niin homma rullaa eteenpäin ja itsekään ei hermostu. Ammattimaisemman kuvan kyllä antaisi, jos joku muu pystyisi hoitamaan taustojen käytön. Olen myös ajatellut hankkia jalkakytkimen niille keikoille, jossa taustaa tarvitaan. Myös monitoroinnin tärkeys korostuu taustan kanssa soitettaessa. Jos et kuule kunnolla taustaa, saatat kiihdyttää rytmiä ”keikka-fiiliksen” siivittämänä. Tämän kun tiedostaa, niin hengittäminen ja kuunteleminen auttavat koko esiintymistä.

Aikaisemmin kävi usein niin, että keikan veti läpi sellaisella eläytymisellä, että unohti esimerkiksi järkevän äänen käytön. Lauluopintojen kautta on tullut keskityttyä keikoilla nyt myös tarkempaan ja ääntä vähemmän rasittavaan lauluun. Mahdollisia musiikillisia sekä muuhun esitykseen liittyviä parannuspaikkoja pohdin joka keikan jälkeen. Kitaran soitto ja leikittäminen eivät oikein onnistu yhtä aikaa. Olen pikkuhiljaa löytänyt tasapainon niiden välillä. Eli on selkeät kohdat missä en soita ja teen liikkeitä käsillä. Kun koko bändi soittaa, toimivat biisit yllättävän hyvin myös ilman kitaraa basson ja rumpujen ja laulun varassa.

Äänentoiston kasaus tapahtuu välillä lasten silmien alla. Tällöin olemme sanoneet lapsille, että apinat tulevat kohta. Laitteiden purku keikan jälkeen normaalivaatteissa herättää lapset miettimään ovatko hahmot samoja. Vaikka isommat lapset ja muutkin ymmärtävät, että apinat ovat ihmisiä puvuissa, on tärkeää yrittää säilyttää illuusio hahmoista ja tarinasta. Se myös ruokkii mielikuvitusta. ”Te ootte pukeutuneet apinoiksi” -kommentit

keikan jälkeen ovat yleisiä. Olen kuitenkin pikkuhiljaa oppinut suhtautumaan ja vastamaan lapsille tarinaa mukaillen. Tunnistettavuutta vähentävät myös aurinkolasit, koska kasvot ja silmät eivät näy kunnolla.

Omissa konserteissa olen huomannut, että kappaleiden välejä tulee täytettyä turhalla puheella. Esimerkiksi ”mahtavaa, hyvä homma, no niin”. Olen jo jonkun aikaa yrittänyt karsia puhetta ja täyttää biisien välit etukäteen mietityillä pienillä draaman pätkillä. Olen miettinyt ”aasin siltoja” ja mielikuvitusta ruokkivia ja lapsia kiinnostavia juttua. Samankaltaisia juttua käytetään paljon myös musiikkileikkikoulussa ja siksi niistä on hyötyä myös muskariopetuksessa. Myös esimerkiksi liian nopeat liikkeet ja ”häsläys” ovat häirinneet minua esiintymisessäni välillä. Myös musiikilliseen laatuun olen pyrkinyt kiinnittämään enemmän huomiota. Tämä tarkoittaa parempaa harjoittelua yksin ja yhdessä muiden kanssa.

Lapsien osallistaminen ja mukaan saaminen onnistuu välillä helposti ja välillä sen eteen joutuu tekemään enemmän töitä. Eräällä keikalla lapset istuivat lattialla ja kun sain heidät ylös liikunnalliseen laululeikkiin, he menivät heti takaisin lattialle istumaan. Tämä tapahtui lähes jokaisen laulun jälkeen ja sinnikkäästi pyysin heitä taas nousemaan ylös seuraavaa toimintaa varten. Toki keikalla saa myös istua, kuunnella ja tarkkailla eikä ole pakko osallistua. Aloin vaan miettimään, mitkä tekijät vaikuttavat lasten innokkuuteen istua tai osallistua. Siihen voivat vaikuttaa esimerkiksi esiintymistila, tilanne, lavan korkeus, muut lapset, vireystila, ”kollektiivinen päätös” ja monet muut tekijät. Tärkeää on mielestäni saada luotua kontakti lapsiyleisöön, vaikka he eivät leikkeihin lähtisikään mukaan. Mielestäni olemme saaneet luotua lasten mielenkiintoa herättäviä juttuja Mölyapioiden keikoille. Pöhköt jutut kuten esimerkiksi banaanin silittäminen on lapsista hauskaa ja siitä syntyy keskustelua. Kyseleminen on yksi selkeä keino saada kontakti lapsiyleisöön. Nimien ja ikien kysyminen esimerkiksi on lapsille tuttua ja meilläkin se välillä kuuluu keikkaan.

Tapio Toivanen puhuu kirjassa Kasvuun! – Draamakasvatusta 1-8-vuotiaille opettajan vuorovaikutuksesta ja draaman ohjaamisesta. Hän kertoo, että kun opettaja on tilanteessa kokonaisvaltaisesti läsnä, se näyttäytyy lapsille aitona vuorovaikutuksena. Erilaiset eleet, ilmeet, asennot ja tilan käyttö viestittävät innostusta, jota täydennetään puheella. Oheisviestintä ja puheet eivät saa olla keskenään ristiriidassa. Kun opettaja toimii hetkessä, niin hän ei voi aina toimia tietoista harkintaa käyttäen. Hänen tulee luottaa tunteisiinsa ja toimia vastuullisesti ja oivaltavasti. Toivanen puhuu myös pedagogisesta

tajusta: ”Käytännössä pedagoginen taju ilmenee niin, että opettaja kohtaa sensitiivisyyttä vaativan tilanteen, ymmärtää näkemänsä merkityksen, tuntee tilanteen tärkeyden, tietää miten ja mitä tehdä ja myös toimii niin kuin hänestä on oikein.” (Toivanen, 2010,38-39)

Mielestäni nämä Toivasen ajatukset vuorovaikutuksesta, läsnäolosta ja kohtaamisesta ovat tärkeitä ja hyödyllisiä myös keikkatilanteessa. Itse pyrin vuorovaikutuksella siihen, että lapsi kokee osallistuneensa jotenkin keikkaan. Minusta on hyvä jättää tila lasten ideoille, vaikka keikka olisikin tarkkaan suunniteltu. Olen jättänyt joissain kohdissa keikkaa improvisaatiolle tilaa. Silloin voin halutessani tarttua lapsilta tuleviin impulsseihin ja kommentteihin. Olen kokenut tärkeäksi aistia yleistä tunnelmaa yleisössä. Jos lapset tuntuvat esimerkiksi meitä hieman pelkäävän, vähennän energiatasoa ja rauhoitan puhetta. Tarvittaessa kyselen jotain tai teen jotain lapsista hassua. Kun tunnelma lämpenee voi energiatasoa taas nostaa.

Palautteita keikoista olen kuullut suoraan keikan jälkeen tai sitten myöhemmin esimerkiksi Facebook-sivujen kautta. Käytän myös omaa reflektiotani keikasta esiintymisen kehittämiseen. Ja usein pohdin rumpali Eskon kanssa esityksen kehittämistä.

Olen välillä pyytänyt myös päiväkodin henkilökuntaa keräämään lapsilta palautetta keikasta. Henkilökunta on kysynyt lapsilta esimerkiksi: Mitä jäi mieleen keikasta? Haluaisitko nähdä apinat uudestaan/kuunnella kappaleita jatkossa? Oliko jotain mistä et pitänyt? Alla muutamia vastauksia eräältä päiväkotikeikalta jossa oli 1-6-vuotiaita lapsia.

”Yksi apina oli, odotin kolmea”

”Kaikki uudestaan”

”Laulut hyviä”

”Banaanilaulu jäi mieleen”!

”Hirveesti tykättiin”

”Ei yhtään tai kyllä mä tykkäsin mutten välittänyt”

”Minä tykkäsin niiden eläimistä (tyttö 4v.)

”Me ei tykätty kun niiden unikaverit ei ollu apinoita”

Haluisitteko nähdä uudestaan? ”Joo” melkein kaikki

6 Pohdinta

Musiikkipedagogikoulutuksen jälkeen minulla on tarkoitus kehittää Mölyapinat-bändiä eteenpäin ja miettiä sen kautta erilaisia työmahdollisuuksia. Tarvittaessa voin esiintyä myös yksin. Tällöin juoni ja draaman keinot pitää tehdä muilla tavoilla kuin dialogissa toisen hahmon kanssa. Vaikka käsinuken kanssa. Myös sovitukset pitää miettiä uudelleen. Muutaman keikan olen yksin jo tehnytkin. Tällöin olen esiintynyt joko ilman taustanauhaa pelkän akustisen kitaran säestyksellä tai sitten taustanauhojen kanssa.

Lastenkonsertti on jatkuvaa tasapainoilua musiikin ja muun viihdyttämisen kanssa. Tarkoitin, että välillä olisi hyvä tuottaa myös pelkkiä kuunteluelämyksiä valtavien sirkustemppeujen sijaan. Laadukas lastenmusiikki on minusta elävänä soitettua, vaikka itse välillä taustanauhoja käytänkin. Tällöin muun toiminnan pitää olla tarpeeksi laadukasta ja suunniteltua, että musiikki voi tulla myös nauhalta. Minun tapauksessa nauhan päälle tulee myös oikea laulu ja kitaran soitto.

Mielestäni olen kehittynyt lastenlaulujen tekijänä ja muunkin musiikin tekemisessä koulutuksen myötä ja sen aikana. Käytän nykyään soituja monipuolisemmin ja laajennetut soinnut ovat tulleet myös enemmän käyttöön. Uusia lauluja syntyy edelleen tasaiseen tahtiin. Ennen tein lastenlauluissani kaiken itse. Yhteistyötä ja yhteiskirjoittamista olen tehnyt paljonkin aikuismusiikin puolella, mutta nyt olen kokeillut tehdä sitä myös lastenmusiikin puolella ja se on ollut hedelmällistä.

Omien lastenlaulujen käyttö muskareissa on tullut vähitellen luontevammaksi. Olen pitänyt tarpeettomasti keikat ja muskarit erillään. Olen ajatellut, että omat lauluni ovat olleet liian pitkiä tai monimutkaisia muskarikäyttöön. Nyt olen oppinut jalostamaan niitä paremmin siihen käyttöön sopiviksi. Esimerkiksi ottamalla vain pätkän laulusta tai muuttamalla sanoja. Omiin vakituisiin ryhmiin olen säveltänyt kaksikin eri alkulaulua ja käytän niitä jatkuvasti. Opinnäytetyössäni esitellyistä lauluista muskareissa olen käyttänyt ”Meriros-vot”, ”Onko puuro valmista?”, ”Lähdin leikkipuistoon” ja ”Jannu kokkaa pannukakkua” lauluja. Hyvänä esimerkkinä omien laulujen käytöstä muskarissa, on minulle toiminut Esa Lamponen, joka ohjasi yhden työharjoitteluni.

Musiikin opettamisen kannalta on hyvä, että laulussa on selkeä muotorakenne. Esimerkiksi A- ja B-osa. Tällöin voi eri osia korostaa esimerkiksi erilaisilla säestyksillä tai liikkumisella. Muskarikäyttöön lyhyet laulut sopivat hyvin. Melodia jää nopeasti mieleen ja sitä

on mukava toistaa. Tällaisin laulua tulen kenties tekemään tulevaisuudessa enemmän. Niitä voin käyttää myös Mölyapina-keikoilla.

Nykymaailmassa pienetkin lapset kuulevat ja kuuntelevat paljon pop-musiikkia ja niin sanottuja päivän hittejä. Sanoitukset eivät näissä aina ole kuitenkaan lapsen maailmaan sopivaa. Onneksi monissa päiväkodeissa ja muskareissa käytetään monipuolisesti uutta ja vanhaa lastenmusiikkia. Vanhemmat klassikkolastenlaulut tuntuvat myös pitävän pintansa vanhempien ja päiväkotien laulustossa. Myös esimerkiksi Soili Perkiön ja Hannele Huovin monet laulut ovat jo saavuttaneet vakiintuneen aseman. Tiedän että Mölyapinoidenkin levy pyörii ahkerasti muutamissa päiväkodeissa.

Tulevaisuudessa aion julkaista Mölyapinoiden kanssa toisen levyn johon kappaleet ovat jo melkein valmiita. Todennäköisesti fyysistä cd-levyä ei enää paineta, vaan levy ilmestyy vain esimerkiksi Spotify-suoratoistopalvelussa. Myös musiikkivideoiden tekoa aion jatkaa. Uudella äänitteellä pyrin jalostamaan Mölyapinoiden ”saundia”. Mölyapinoille sopisi esimerkiksi hyvin vanhoista rock-levyistä vaikutteita ottanut yleissaundi. Esimerkiksi Amy Winehousen levyillä kuultavan kaltainen. Toinen vaihtoehto on viedä musiikkityyliä pop-musiikin henkiseksi. Tällöin mukaan voisi tulla vaikutteita elektronisesta tanssimusiikista. Kumpikaan tyyli ei sulje toisiaan pois. Musiikin teon yksi hienous onkin kokeilu ja eri tyylien yhdistely.

Tätä työtä tehdessä olen joutunut syvällisemmin pohtimaan lastenkonsertin tavoitteita ja merkitystä. Ja myös omien laulujen motiiveja ja käyttötarkoituksia. Musiikkiin tutustumisen lisäksi keikalla on toivottavasti myös viihdyttävä ja virkistävä vaikutus ja merkitys. Lauluilla yritän ruokkia lasten mielikuvitusta ja herättää tarinoilla pohtimaan kaikenlaisia asioita. Pyrin myös, että laulut jäävät mieleen ja lapset alkaisivat niitä myös itse laulaa. Koulun tiimoilta meille on syntynyt myös uusi lastenmusiikkia soittava kokoonpano, jonka kanssa voin mahdollisesti esittää niitä lastenlauluja, jotka eivät mielestäni sovi Mölyapinoille.

Lähteet

Juntunen M-L., Perkiö, S., Simola-Isaksson, I. 2010. Musiikkia liikkuen. 1.painos. Helsinki: WSOYpro Oy

Konserttikeskus 2018. <http://www.konserttikeskus.fi/>. (Luettu 25.3.2018)

Krokkfors, M. 2017. Laulaminen. Helppoa kuin hengittäminen. Teoksessa Lindeberg-Piironen, Ruokonen (toim.) Musiikki varhaiskasvatuksessa - käsikirja. Helsinki: Classicus.

Lastenlaulukaupungin verkkosivut. <http://www.lastenlaulukaupunki.fi/>. (Luettu 2.4.2018)

Niemi, H., Virén A. 2011. Huikkasin harakalle -lastenlaululevy. Opinnäytetyö. Metropolia Ammattikorkeakoulu, Helsinki.

<http://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/39092/Huikkasi.pdf?sequence=1&isAllowed=y> (Luettu 20.3.2018)

Ojanen, T., Ritmala, M., Siven, T., Vihunen R., Vilen, M. 2013. Lapsen aika. 12.-15.painos. Helsinki: Sanoma Pro Oy.

Opetushallitus 2017. Taiteen perusopetuksen yleisen oppimäärän opetussuunnitelman perusteet. Juvenes Print - Suomen Yliopistopaino Oy, Helsinki 2017. Saatavilla myös sähköisesti osoitteessa: [https://www.oph.fi/download/186919 Taiteen perusopetuksen yleisen oppimaaran opetussuunnitelman perusteet 2017.pdf](https://www.oph.fi/download/186919_Taiteen_perusopetuksen_yleisen_oppimaaran_opetussuunnitelman_perusteet_2017.pdf)

Perkiö S., Huovi H. Karvakorvan laulupurkki. 2010. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Perkiö S., Huovi H. Vauvan vaaka. 2009. 8.painos. Helsinki. Kustannusosakeyhtiö Tammi.

Poutiainen K., 2017. ”Tutkija: Lastenlauluissakin on yhtä ja toista aika vaarallista”. <https://www.savonsanomat.fi/teemat/tiede/Tutkija-Lastenlauluissakin-on-yht%C3%A4-ja-toista-aika-vaarallista/930129>

Luettu 20.3.2018

Salli, J. 2013. Inkkarikesä: Tilauksesta teos. Opinnäytetyö. Tampereen ammattikorkeakoulu. https://www.theseus.fi/bitstream/handle/10024/65681/Salli_Jussi.pdf?sequence=2&isAllowed=y (Luettu 20.3.2018)

Seppänen E., Lindeberg-Piironen, A. 2017. Soittaminen. Soittaminen-musisointia yksin ja yhdessä. Teoksessa Lindeberg-Piironen, Ruokonen (toim.) Musiikki varhaiskasvatuksessa - käsikirja. Helsinki: Classicus.

Toivanen, T. 2010. Kasvuun! Draamakasvatusta 1-8-vuotiaille. 1.painos. Helsinki. WSOYpro Oy.

YLE, Peltola, S-L. Tämän hetken suosituimpien lastenlaulujen takana on yksi nainen – pikkuväen megajulkkis, muille tuntematon tähti.

<https://yle.fi/uutiset/3-10001612>. (Luettu 23.4.2018)

Wikipedia, Parkour. <https://fi.wikipedia.org/wiki/Parkour> (Luettu 13.1.2018)

Liite 1 13.6.2017 Salon seudun sanomat

Jannu kokkaa pannukakkua voitti lastenlaulukilpailun

Talent-kisan voitto Tanskaan.

Lasten Laulukaupungin sävellyskilpailun voitti tänä vuonna **Juha Mäki** teoksellaan *Jannu kokkaa pannukakkua*. Toiseksi tuli **Hanne ja Risto Kupiaisen** *Tätä on minulle Suomenmaa*.

Uusien lastenlaulujen finaalkonsertti pidettiin lauantaina Salohallissa. Tuomariston puheenjohtajana oli lastenradion toimittaja **Luca Gargano**. Lisäksi tuomareina toimivat luokanopettaja ja montessoriohjaaja **Pirjo Siervo**, oopperalaulaja ja opettaja **Pernille Tommerup** Tanskasta ja kulttuurikoulun rehtori **Odd Bjørnhagen** Norjasta.

– Finaalikonsertti oli loistava kattaus suomalaista uutta lasten-

musiikkia valloittavina ja ihastuttavina esityksinä, sanoo Lasten Laulukaupunki ry:n puheenjohtaja **Siv Ilola** yhdistyksen tiedotteessa.

– *Jannu kokkaa pannukakkua* oli tuomarien mielestä monipuolinen lastenlaulu, joka lähti liikkeelle pienestä, hauskaasta ideasta ja tarttuvan kertosäkeensä vuoksi jäi kuulijoille helposti mieleen. *Tätä on minulle Suomenmaa* -laulusta sanottiin, että se oli melodinen ja upea Suomen juhluvuoden laulu, jonka sanoitus on kaunis ja lapsenkin laulettavaksi sopiva.

Salon torilla käydyn Lasten Talent-kisan voitti Tanskaa edustanut **Katherine Buskin**. (SSS)

